

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/110/2014
Identifikačné číslo spisu:	4014200303
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4014200303.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: O. R., bytom F., zastúpeného JUDr. Júliusom Jánošíkom, advokátkou, AK so sídlom v Bratislave, Klincová 35, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne o starobnom dôchodku zo dňa 17. januára 2014 č. XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/86/2014-50 zo dňa 5. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/86/2014-50 zo dňa 5. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 17. januára 2014 č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) a podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) zamietla žiadosť navrhovateľa zo dňa 17. septembra 2013 o priznanie starobného dôchodku k 17. septembru 2010.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 2501 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Po citácii relevantných právnych predpisov (§ 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., § 21 ods. 1 písm. a), b), c), d) a e), § 14 ods. 4, § 132 ods. 1 č. 100/1988 Zb. a § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) uviedol, že okrem ustanovenia § 65 ods. 1 a iných ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. tento zákon postupom podľa § 274 ods. 1 určuje dôchodkový vek, podľa ktorého sa nároky vyplývajúce zo zaradenia v zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie priznávajú do 31. decembra 2013. Zachovanie nárokov vyplývajúcich zo

zaradenia zamestnania do zvýhodnenej pracovnej kategórie spočíva aj v znížení vekovej podmienky potrebnej pre dovŕšenie dôchodkového veku.

Ako uviedol krajský súd navrhovateľ dosiahol vek 55 rokov 11. mája 2004. Z potvrdenia Ministerstva vnútra SR C- SPOU-OSZ-38.574-11/2013-VZ zo dňa 12. decembra 2013 navrhovateľovi bol od 1. júla 2014 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Suma starobného dôchodku navrhovateľovi bola určená Ministerstvom vnútra SR podľa ustanovenia zákona č. 100/1988 Zb.

Podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. júla 2002, suma výsluhového dôchodku nesmela byť nižšia ako suma starobného dôchodku s prídavkom k dôchodku, na ktorý by vznikol nárok podľa predpisov platných pred účinnosťou tohto zákona. Pretože suma starobného dôchodku navrhovateľa určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. bola spolu s prídavkom k starobnému dôchodku výhodnejšia ako suma výsluhového dôchodku, bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok v sume určenej podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb., to znamená, že podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme už určilo Ministerstvo vnútra SR. Na nárok na výsluhový dôchodok priznaný v sume starobného dôchodku bola navrhovateľovi zohľadnená všetka preukázaná doba.

Vzhľadom na to, že nárok na výsluhový dôchodok navrhovateľovi vznikol od 1. júla 2004, t. j. v období od 1. júla 2002 do 31. decembra 2010 bol vykonaný výpočet výšky výsluhového dôchodku podľa § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z. z. a následne výpočet výšky výsluhového dôchodku aj podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z., to znamená že sa vypočítava výška starobného dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb., spolu s výpočtom sumy prídavku k starobnému dôchodku podľa zákona č. 73/1998 Z. z.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní namietal nesprávne zistenie skutkového stavu a protiústavnosť rozsudku.

Poukázal na to, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. Uvedená skutočnosť jednoznačne vyplýva z rozhodnutia ministerstva vnútra SR č. SPC - 38.574-4/5-2004 zo dňa 14. septembra 2004, z obsahu ktorého je zrejmé, že navrhovateľovi sa priznáva výsluhový dôchodok od 1. júla 2004 vo výške starobného dôchodku a prídavku k starobnému dôchodku v sume 14 622,- Sk.

Uviedol, že ak by prvostupňový súd vykonal dokazovanie v súlade so zákonom a oboznámil by sa s uvedenými dôkazmi, dospel by k názoru, že navrhovateľ poberá výsluhový dôchodok, ktorého výška je stanovená podľa zákona č. 100/1988 Zb. Takto vypočítaný výsluhový dôchodok nie je v žiadnom prípade považovaný za starobný dôchodok. Navrhovateľovi rozhodnutím GR ZVJS nebol priznaný starobný dôchodok. Bol mu priznaný výsluhový dôchodok; iba výška výsluhového dôchodku bola odvodená od výšky starobného dôchodku s prídavkom k tomuto dôchodku podľa skorších predpisov.

Ďalej uviedol, že navrhovateľ od roku 2004 až po súčasnosť pracuje. Poctivo odvádza tisíce Eur odporkyni, ktorá ich bez námietok prijíma, nakoľko je spokojná, že si hromadí finančné prostriedky. Odporkyňa má ale naopak problém priznať navrhovateľovi primerané sociálne zabezpečenie v starobe za odvedené roky dôchodkového poistenia. Navrhovateľ vidí protiústavnosť napadnutého rozsudku v tom, že navrhovateľ mal legitímne očakávania, že keď odvedie dôchodkové poistenie počas 10 rokov odporkyni, táto mu za to prizná primerané finančné zabezpečenie v starobe. Legitímnym očakávaním navrhovateľa bolo očakávanie, že za celoživotnú službu štátu vo funkcii policajta a za odpracované roky v civile mu štát poskytne primerané hmotné zabezpečenie v starobe vo forme výsluhového dôchodku a starobného dôchodku. Navrhovateľ splnil zákonom stanovené podmienky pre vyplácanie starobného dôchodku za roky dôchodkového poistenia v civilnom sektore. Nepriznaním starobného dôchodku preto

dochádza k zásahu do jeho sociálnych istôt.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne, ktorým bola navrhovateľovi zamietnutá žiadosť zo dňa 17. septembra 2013 o starobný dôchodok k 17. septembru 2010.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 10 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa § 21 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol dôchodkový vek.

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b), ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d) a e),
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h),
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i) až l), alebo
- e) 60 rokov

Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. ako zamestnanie zaradené do I. (II.) pracovnej kategórie sa za dobu pred 1. januárom 2000 hodnotí služba vojakov z povolania (§ 129) zaradená do I. (II.) kategórie funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti tohto zákona. Služba zaradená do I. kategórie funkcií sa v týchto prípadoch hodnotí ako zamestnanie I. pracovnej kategórie uvedené v § 14 ods. 2 písm. b) až h).

Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií
- b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.

Podľa ustanovenia § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 1. júla 2002, suma výsluhového dôchodku nesmela byť nižšia ako suma starobného dôchodku s prídavkom k dôchodku, na ktorý by vznikol nárok podľa predpisov platných pred účinnosťou tohto zákona.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek dovŕšením 55 rokov veku dňa 11. mája 2004. Navrhovateľovi (ako vyplynulo z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 12. decembra 2013, č. SPOU-OSZ-38.574-11/2013-VZ) bol od 1. júla 2014 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Suma starobného dôchodku bola určená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky podľa ustanovení zákona č. 100/1988 Zb.

Pretože suma starobného dôchodku určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. bola spolu s prídavkom k starobnému dôchodku výhodnejšia ako suma výsluhového dôchodku, bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok v sume určenej podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb.

Podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 132 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia už určilo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Na nárok na výsluhový dôchodok, priznaný v sume starobného dôchodku, bola navrhovateľovi zohľadnená všetky preukázaná doba.

Odvolací súd v zmysle ustálenej judikatúry udáva, že nárok na ten istý druh dôchodku, za tie isté doby zamestnania poistencovi vzniknúť nemôže. Správne teda bola zamietnutá žiadosť poistenca o priznanie dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia k 17. septembru 2010.

V súlade s § 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov má navrhovateľ možnosť za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 podľa zákona č. 461/2003 Z. z. požiadať o zvýšenie už priznaného dôchodku, ktorého suma bola určená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení, útvar sociálneho poistenia, ktorý dôchodok vypláca. Výsluhový dôchodok v tomto prípade zvýši Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po prevedení poistného na starobné poistenie od Sociálnej poisťovne na žiadosť Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 od. 1, 2 O.s.p. potvrdil, pričom sa stotožnil s právnym posúdením veci, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

Námietky navrhovateľa neboli tak spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.